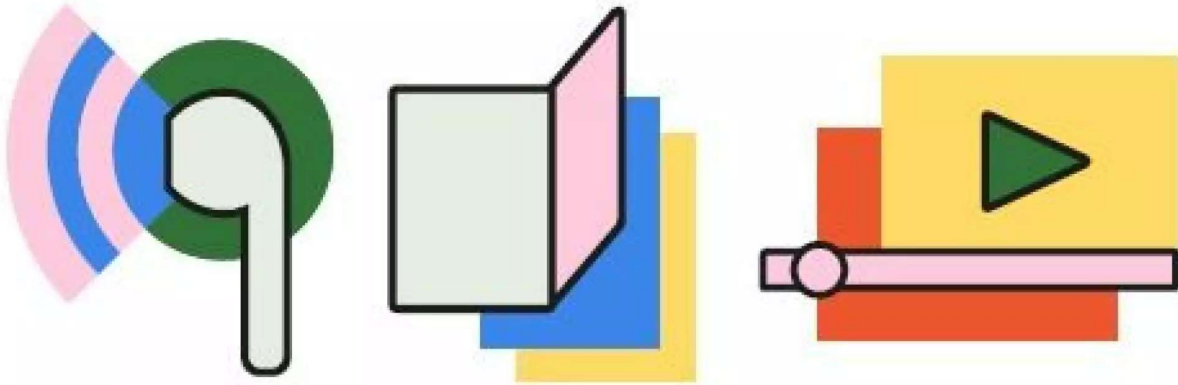
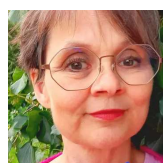

Anmeldelse

Giv folket, hvad folket vil have

Læsning – vi vil så gerne have du giver det en chance. Og vi vil gå langt for at få dig til det. En forlag har ladet de unge være medredaktører i håb om at vække læselysten hos den svære målgruppe.

OFFENTLIGGJORT

Mandag 19. august 2024 - 08:04

Fakta

Alfa

Litteraturen er under pres. Dden har stærk konkurrence fra mange mere lettilgængelige kilder til underholdning, følelsesstimulering, gys og grin. De unge læsere er ikke så lette at fange ind i romanernes magiske verden, men Dansk lærerforeningen har indkaldt

målgruppen og bedt dem være konsulenter på en serie ungdomsbøger, som ud over at være indholdsmæssigt appellerende også skal være let læselige. Projektet er interessant, vigtigt, og lykkedes godt nok til, at det bør få en chance hos den egentlige målgruppe.

LÆSBAR hedder serien, jeg har læst bøgerne *Bjørnesaks*, *Alfa* og *Oxy*. Alle tre bøger er konstrueret med forholdsvis korte sætninger, mange hovedsætninger og et rimeligt tilgængeligt sprog, men ingen af bøgerne er påfaldende i deres læsevenlighed. De er læsevenlige uden at det går ud over sprogets flow. Romanerne er korte men stadig fine, færdige, nuancerede fortællinger.

Alle tre romaner i LÆSBAR-serien har vedkommende, vigtige temaer: stoffer, forelskelse, venskab, fester, identitet, uddannelsesvalg, skilsmisse. Jonas Kleinschmidt præsterer en lille perle af en roman med *Alfa*. Den er elementært spændende, siderne vender nærmest sig selv under læsningen. Historiens dobbelte tema vold og venskab holdes stramt og tæt sammenknyttet. Læseren inviteres ind i dramatiske men alligevel almenmenneskelige selvmodsigelser, så man får en ide om, hvorfor selv pæne folks pæne, elskede, opmærksomhedsskænkede børn af og til handler temmelig grimt.

Bjørnesaks og *Oxy* slipper ikke helt så godt fra øvelsen. Begge bøger er fine

ungdomsromaner med vigtige temaer – men følelsesfokusset i romanerne holder læseren i et jerngreb, det er helt umuligt at slippe ud af. I forhold til seriens sigte med at give de unge, svært-begejstbare læsere en læseoplevelse er fokus på følelser, fester, venner, uddannelsesvalg, identitet og stoffer ikke nogen dårlig ide – men et lille bitte drama, som rækker lidt ud over teenagelivets angstprovokerende, nødvendige navlepilleri ville ikke være at kimse ad. Tag ikke fejl – behandlingen af følelser i de to romaner er glimrende og her er rigeligt stof til både eftertanke og læseoplevelse.

Endelig har dansklærerforeningens anden serie af ungdomsromaner – Frit for Fantasi – også et nyt skud på stammen: *Alt det, der altid vil være*. Her er det tabet af en forælder,

som er fortællingens omdrejningspunkt. Hvordan håndterer man alt det, ungdomslivet byder på samtidig med, at man bærer på en sorg så stor og evig, at hjertekulen, som er hovedpersons metafor, hele tiden stjæler opmærksomheden. En fin roman om sorg, ungdom, venskab, håb, forelskelse på lige over 100 sider. Stadig en let tilgængelig roman, igen med et meget stærkt fokus på følelser. Ligesom *Bjørnesaks* og *Oxy* er *Alt det, der altid vil være* en udmærket læseoplevelse, men hvis man er en sucker for dramatiske plots skal man hellere gribe til *Alfa*.

Folkets (læs: de unges) dom venter – måske har de med *Alfa*, *Oxy*, *Bjørnesaks* og *Alt det, der altid vil være* fået det, de ønskede sig.